

Sarány István, Szűcs László, Péter I. Zoltán és Imre Zoltán

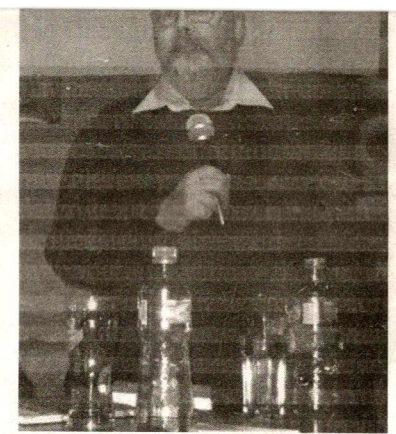
kötetének butatójával folytatódott a Könyvmaraton, a szerzővel ez alkalommal Simon Judit beszélgetett. A szerző elmondta, hogy mindig egy kép, ami számára megtöltődik tartalommal, így alakulnak ki történetei. A kötet novellái kétféle állapotot mutatnak meg, a címadó történetben, a kötet közepén van egy klasszikusnak mond-

maraton, a volt politikus szerzővel Szűcs László beszélgetett. Székely Ervin elmondta, azt hitte, egyetlen könyvet ír majd, tapasztalataiból, ehhez képest most jelent meg a harmadik regénye. Mivel a rendszerváltás után a volt kommunista országok hasonló gondokkal küszködtek, szereplőinek is magyar, román, cseh

mutatásával folytatódott a program, Derzsi Ákost a technika ördöge kissé megtréfálta, így a tervezett vetítés elmaradt, azonban Darvai Nagy Adrienn, Murádin Jenő és Murádin László kötetét ismertette a kiadóvezető, aki a műszaki újdonságokról is beszélt. A kiadó készít immár webkönyveket és e-könyveket is, előbbieik érdekessége, hogy

rült, hogy abban a korban megfizethetők voltak a vendéglői árak, ugyanakkor a konfliktus az állomástól a Fekete Sasig ugyanannyiba került, mint egy éjszaka egy szállodában.

Az est záróakkordjaként Mátyás Zsolt Imre színművész idézte meg Ady Endrét, a performansz interaktívvá is vált, hiszen a nézők felolvashatták kedvenc Ady verseiket, majd mécseseket raktak a költő szobrának talapzatára.

Székely Ervin

Közösség és reziliencia

Az Albin Alapítvány, a Magyar Mentálhigiénés Szövetség és a Partiumi Keresztény Egyetem Társadalomtudományi Tanszéke által szervezett konferencia a közösség és reziliencia összefüggéseiről szólt. Az október 24-én és 25-én megrendezett előadásokra és műhelymunkákra érkeztek résztvevők Budapestről és

Sepsiszentgyörgyről, Szekszárdról és Gyergyóból, Miskolcra és Csíkszeredából, Debrecenből és Marosvásárhelyről, Békéscsabáról és Kolozsvárról, sőt még Beregszászból – Kárpátaljáról is. A pénteki előadások és a szombati műhelymunkák során a közösségi erőforrások, a közösségi reziliencia, a magyar

népességében megjelenő közösségi minták, megküzdési stratégiák, a közösségi életben való részvétel és annak szabályrendszere. A közösség megtartó és gyógyító ereje került a középpontba. Az előadókkal és a mintegy 80 résztvevővel zajló esti beszélgetés fő témája az egyéni életstratégiák közösségi visszhangja és az 'egészen' való megjelenése, hogyan járul hozzá a közösség rezilienssé válásához. Az esti beszélgetés során sokan hozzászóltak a korábban elhangzott előadásokhoz, értékes szempontokat hozzáadva az előadók által elmondottakhoz. Kiemelten foglalkoztak a konferencia résztvevői a ketős identitás kialakulásának lélektanával, a vidéki közösségi hálózatok kialakításának és megszilárdításának és azok megtartó erejének összefüggéseivel. A késő éjszakába nyúló beszélgetést az érintett

témakörök aktualitásán túl az is különösen izgalmassá tette, hogy abban a mentálhigiénés szakemberek széles skálája jelen volt az akadémiai kutatótól a kis falvak művelődésszervezőjéig. Őszintén töprengő konferencián vehettek részt a jelenlévők. A műhelyeken a beszámolók felvállalták a közösségépítés kudarcait is. A töprengés közben több kérdés fogalmazódott meg, amelyekre tovább kell keresni a válaszokat. Így például a tanácskozás középpontjába helyezett rezilienciával kapcsolatban az merült fel, hogy miként élhet túl az a közösség, amelyik még létre sem jött? Kiderült, hogy fontos megkülönböztetni a szerves és a szervetlen közösségeket. Az utóbbiak önként jönnek létre a kölcsönös vonzalom, a közös érdeklődés, az érzékazonosság, az együttes élmények és a tartós együttműködés talaján. Mi a

különbség a háló és a közösség között? Úgy tűnik, hogy „közösség félt” alkothatnak azok az emberek is, akik együtt vesznek igénybe valamely szolgáltatást, de kérdés, hogy ők mit adnak vissza, és mit nyújtanak egymásnak? A konferencia zárógondolata, amelyet a résztvevők fogalmaztak meg: „A reziliencia egy dinamikus folyamat, mely tárgyidőintervallumban valósul meg. A kudarcokból kialakuló válság után arra kényszerül az egyén és a közösség, hogy személyes és közösségi erőforrásait mozgósítsa, újradefiniálja önmagát és helyét a világban.” A rezilienciára való képesség a közösség fejlődésének alapja” elnevezésű konferencia megvalósulását a Bihar Megyei Tanács Fejlesztési és Pályázatkezelő Igazgatósága támogatta.

Hanyecz Debelka Mária,

az Albin Alapítvány
munkatársa

